

ΤΟ ΚΑΛΈΜΙ

ΤΗΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ Ε/Κ ΚΑΙ Τ/Κ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ "ΕΝΩΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ" (ε/κ τμήμα)

Τεύχος 12
Μάης 2010
Περιεχόμενα

Σελ. 2

Πρόταση Ομιλίας στην τελετή αποφοίτησης

του Πόλη Ανιφτου

Σελ 3

Αγαπητοί συνάδελφοι...

του Χρίστου Αχινιώτη

Σελ. 4-5

Παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής αναμόρφωσης των Αναλυτικών Προγραμμάτων της Ιστορίας στο Λύκειο

της Μαρίας Μαυραδά και του Βασίλη Καφαντάρη

Σελ. 6-7

Φοβού την κοινή γνώμη

του Γιώργου Χαραλάμπους

Σελ. 8

Γειτονιά Φανερωμένης

του Γιώργου Ζωίτσα

Πρώτη Μαΐου 2010

Να συνεχίσουμε ενάντια στη διχοτόμηση

Η δικοινοτική πλατφόρμα των εκπαιδευτικών καλεί τα μέλη και τους φίλους της να παραστούν στις πρωτομαγιάτικες εκδηλώσεις των δύο κοινοτήτων.

Μαζί με τις συντεχνίες των Τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών ΚΤΟΣ και ΚΤΟΕΟΣ και άλλες τουρκοκυπριακές συντεχνίες θα περπατήσουμε το πρωί με την ΠΕΟ. Το βράδυ συμμετέχουμε στη τουρκοκυπριακή πορεία η οποία συνδιοργανώνεται φέτος από ένα ευρύ φάσμα συντεχνιών κινημάτων και κομμάτων της Αριστεράς σε μια προσπάθεια ανοικοδόμησης της ενότητας που παλαιότερα οδήγησε στην πλατφόρμα « Αυτή η Χώρα είναι δική μας ».

Σε άλλες εποχές η ανοιχτή ή συγκυλισμένη τρομοκρατία εμπόδιζε τη διοργάνωση ενωμένων δικοινοτικών εκδηλώσεων.

Οι συνθήκες σήμερα δεν θα μπορούσαν να αποτρέψουν μια μεγάλη δικοινοτική πρωτομαγιάτικη πορεία αν υπήρχε η πολιτική βούληση των μεγάλων κομμάτων της Αριστεράς ή των μεγάλων συντεχνιών.

Να θυμίσουμε ωστόσο ότι τα δύο προηγούμενα χρόνια επιχειρήσαμε κοινές πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις με καλή

τουρκοκυπριακή συμμετοχή και μικρή ελληνοκυπριακή.

Στην εφετινή πρωτομαγιά κυριαρχεί και δεν μπορούμε δυστυχώς να το κρύψουμε, μεγάλη απογοήτευση για την πορεία του Κυπριακού. Δεν είναι μόνο η εκλογή Ερογλου, είναι πολύ περισσότερο η διαπίστωση ότι τα δύο χρόνια συνομιλιών Χριστόφια Ταλάτ άφησαν τις σχέσεις του κόσμου των δύο κοινοτήτων σχεδόν εκεί που τις βρήκαν.

Αυτή η πρωτομαγιά θυμίζει τη θλίψη της πρωτομαγιάς του 2004. Τότε απερίσκεπτα για ακόμα μια φορά φανήκαμε ανέτοιμοι να αναλάβουμε τις ευθύνες που επέβαλλε ο αγώνας ενάντια στη διχοτόμηση. Τότε εμείς είχαμε μαζέψει τα κομμάτια μας και δημιουργήσαμε τη δικοινοτική πλατφόρμα των εκπαιδευτικών.

Τότε όπως και τώρα, θυμίζουμε στον εαυτό μας και σε όλους ότι ένα σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας, σημαντικότερο ίσως από το 1964 τουλάχιστον και μετά, προσβλέπει σε ένα κυπριακό μέλλον συμβίωσης και ειρήνης.

Χρειάζεται να πιστέψει όμως περισσότερο στον εαυτό του απ' ό τι μέχρι τώρα. Και χρειάζεται να συνδέσει τους αγώνες του με τα όμορα κινήματα του ευρωπαϊκού χώρου.

Πρόταση ομιλίας στην τελετή αποφοίτησης

ΤΟΥ ΠΟΛΗ ΑΝΙΦΤΟΥ

Τέλειωσε ακόμη μια χρονιά. Και ήρθε η ώρα για αποχαιρετισμούς. Και να σου μας πάλι, όλους εμάς, τους παράγοντες του σχολείου, να σας κουράζουμε με μακροσκελείς ομιλίες. Κι' εσάς να μη βλέπετε την ώρα να πάρετε το απολυτήριο, και το πολυπόθητο βραβείο, οι πιο τυχεροί από εσάς.

Μην ανησυχείτε.. Α, δεν ανησυχείτε.. Γιατί το ξέρετε όλοι. Πως όλοι σας θα περάσετε. Κι' αν όχι τώρα, σίγουρα το Σεπτέμβρη. Είμαι 11 χρόνια εκπαιδευτικός και δεν έχει λάχει ποτέ να μείνει ένας από σας πίσω. Όλοι εν τέλει θα είσατε προβιβαστέοι. Κι' αυτό γιατί **η παράδοση τό' χει**. Έχει περάσει η πεποίθηση πως δεν κάνει να χάνουν νέοι άνθρωποι ένα χρόνο επιπλέον από τη ζωή τους ούτε για ακαδημαϊκούς ούτε για άλλους λόγους.

-«Και τι γίνεται με τα υπόλοιπα 12 χρόνια;», θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς;

-Αυτά γιατί να πηγαίνουνε χαμένα; Για ένα κωλοαπολυτήριο; Για μια θέση στο πανεπιστήμιο;

Αστεία πράγματα..

Αν με βρίσκετε κυνικό, περιμένετε και τη συνέχεια.

Ετσι λοιπόν παιδιά μου, όταν σας αντικρύζω κάθε χρόνο να κοιτάτε προς τον ομιλούντα με τα μάτια καρφωμένα, το κεφάλι λίγο ανασηκωμένο προς το μέρος του, από τη χαμηλότερη θέση που έχει φροντίσει, και πάλι η παράδοση, να σας έχει στημένους, τι άλλο περιμένετε παρά νουθεσίες και διαφωτιστικές συμβουλές για το αύριο που σας περιμένει, από κάποιον που σας βλέπει αφ' υψηλού;

Καταλαβαίνω τη χαρά σας που φθάνετε στο τέλος της φοίτησής σας εδώ.

Κατανοώ πλήρως την ανάγκη σας να φύγετε, να πετάξετε, να απελευθερωθείτε..

Ομως θέλω να σας προσγειώσω. Σήμερα θα σας φανώ λίγο κακός. Γιατί θα σας μιλήσω επιτέλους την αλήθεια. Μια αλήθεια που σπάζει κόκκαλα. Θα σας ψαλιδίσω τα φτερά πριν ακόμα τα ανοίξετε. Κι' αυτό γιατί μπροστά μου βλέπω μελλοθάνατους.

Ναι, όλοι είμαστε θνητοί..

10% μελλοντικούς ναρκωμανείς βλέπω γιατί πάντοτε θα ψάχνετε διεξόδους από τη σκληρή πραγματικότητα, 30% μελλοντικούς ψυχασθενείς που θα προσπαθούν μάταια να αποδεχθούν αυτή την πραγματικότητα, 30% φυγόστρατους, όχι δυστυχώς γιατί θα είναι ειρηνιστές, αλλά μάλλον γιατί θα είναι φυγόπονοι, 90% φτωχούς

όχι γιατί δε θα σκίζετε στη δουλειά αλλά γιατί δε θα σας επιτρέπει το σύστημα να πλουτίσετε, αλλά και πάλι, βλέπω 10% πλούσιους γιατί δεν θα έχουν κάποιον από εσάς ούτε ιερό ούτε όσιο. 100% απογοητευμένους εραστές γιατί όπως σύντομα θα ανακαλύψετε, κανένας έρωτας δε διαρκεί για πάντα, και αυτό δεν είναι το δυσάρεστο αλλά μάλλον το γεγονός ότι οι πλείστοι από σας δεν θα αντιληφθείτε ποτέ ότι αυτή είναι η ουσία του έρωτα, δηλαδή η συνεχής και διαρκής ανανέωση, είτε αυτού είτε των συνισταμένων του. Βλέπω και 80% αποτυχημένους γονείς γιατί δε μάθατε ούτε θα μάθετε ποτέ να δίνετε χωρίς να παίρνετε. Βλέπω 95% ρατσιστές με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, 90% μορφωμένους αλλά και 90% κοινωνικά αμόρφωτους, 30% καρκινοπαθείς από την ακτινοβολία των κινητών, 10% από το κάπνισμα και 10% από τον μολυσμένο αέρα ή νερό. 98% αναίσθητους για το περιβάλλον, 50% ομοιοπάτες και 49.99% αποελίστες; βλέπω 99.99% απροσανατόλιστους, 99.99% χωρίς κριτήρια και ιδίαν γνώμην, 99.99% ανεύθυνους σε υπεύθυνα πόστα και 99.99% ευθυνόφοβους. Αλλά δεν είναι όλα σκούρα. Βλέπω και 5% εξαιρετικά καλούς ρουφιάνους και τους βλέπω μάλιστα να πετυχαίνουν σε ψηλά πόστα, ιδίως του δημοσίου.

Και όταν σας βλέπω ως έτσι, χαίρομαι, γιατί αυτό σημαίνει πως το σχολείο μας έχει πετύχει το σκοπό του. Αυτό σημαίνει πως όλοι μας κάναμε άψογα τη δουλειά μας; Έχουμε καταφέρει και φέτος να αναπαραγάγουμε την κοινωνία μας.

Όλοι μας οι καθηγητές σας και με τη σαφέστατη καθοδήγηση της Διεύθυνσης του Υπουργείου και του σχολείου μας, έχουμε καταφέρει να διατηρήσουμε την ακέραη ουδετερότητά μας.

Έχουμε καταφέρει να σας μεταδώσουμε την ύλη μέσα από μια **εικονική** πραγματικότητα που βρίσκεis μέσα στα ωραία μυθιστορήματα που καλύψαμε. Μέσα στις ονειρικές αφίσες που ζωγραφίσατε, μέσα από τις μυθοπλαστικές μας εξιστορήσεις και μέσα από τις μυθοποιημένες εθνικές μας εκδηλώσεις.

Σ' αυτό το σημείο αξίζει ένα μεγάλο χειροκρότημα σε όλους μας. Μηδενός εξαιρουμένου.

Και πρώτιστα σε σας!

Γιατί το δεκτήκατε αδιαμαρτύρητα. Γιατί δε θυσιάσατε τους βαθμούς σας χαριν μιας εφήμερης "νεανικής επανάστασής" σας, γιατί από «ωριμότητα» ή έστω απλή αφέλεια, μας αφήσατε να κάνουμε το ΕΡΓΟ μας, και της ίδιας της κοινωνίας.

Την αφήσατε αβίαστα να αναπαραχθεί, ώστε να

ξαναζήσουμε την ιστορία μας και την επόμενη γενιά. Έτσι λοιπόν βλέπω και 100% ημικατεχόμενους, αλλά το ευχάριστο είναι πως μόνο 30% από εσάς θα είναι δυστυχισμένοι από τη διχοτόμηση.

Βέβαια, υπάρχει ένα χάσμα ανάμεσά μας. Ίσως να είναι ηλικιακό. Εσείς πάλι συμπεριφερόστε ως να είναι ταξικό.. Ναι, είναι αλήθεια, πως εμείς οι καθηγητές σας ανήκουμε σε μια ανώτερη κοινωνική τάξη. Μα για αυτό, είστε πρώτιστα τυχεροί εσείς. Αν παίρναμε τους ίδιους μισθούς με τους γονείς σας, αν μέναμε στις υποβαθμισμένες γειτονιές σας, αν οδηγούσαμε τα υποδεαίστερα αυτοκίνητά σας, με ποια πυγμή και με ποιο θράσος θα σας αλλάζαμε τα φώτα; Αν είχαμε τα ίδια προβλήματα με σας πως θα σας βοηθούσαμε να τα λύσετε;

Έτσι λοιπόν, μη μας κατατάτε κακία που σας μαλλώνουμε. Μη μας αδικείτε που δημιουργούμε και εμείς ελίτ στο σχολείο μας, επιλέγοντας τους λίγους, μόνο τους μαθητές που μας μοιάζουν για να επιβραβεύσουμε. Απλά αναπαραγώμαστε και εμείς, όπως η κοινωνία μας.

Κι αν δείτε κανέναν από μας να διαφέρει, μην αναρωτηθείτε. Κανένας ξεπεσμένος θα είναι που δεν έχει ξεπεράσει τις δυσκολίες που είχε όταν ήταν στα

δικά σας χρόνια. Τρυπώνουν κάποτε και τέτοιοι στην κάστα μας. Μην παρασυρθείτε από τις αλλαγμένες ιδέες και απόψεις του, δεν είναι πετυχημένος. Μάλλον περιθωριακός θα είναι. Δεν είναι ένας από μας. Τα ξένα κι' άγνωστα τα απορρίπτουμε, όλοι μαζί με μια φωνή, με μια γροθιά. Ενωμένοι! Μη σας πάρουν τα μυαλά..

Αλίμονο αν χάσουμε ότι πολυτιμότερο έχουμε: Αυτά που μάθαμε και αυτά που ξέρουμε!! **Γιατί αυτά μάθαμε και αυτά ξέρουμε...**

Και είναι πράγματι πολλά αυτά που σας μάθαμε. Σας δώσαμε αιώνια εφόδια. Να λοιπόν και κάτι για να αναλογιστείτε για το υπόλοιπο της ζωής σας:

Χρησιμοποιείστε όποιους τύπους θέλετε, των μαθηματικών, της φυσικής, της χημείας ή των οικονομικών, κλπ. και όλη τη γραμματική, αρχαία, ιστορία και θρησκευτικά που σας διδάξαμε για να βρείτε τη λύση στο βασικό πρόβλημα της ζωής του ανθρώπου από τα προϊστορικά χρόνια μέχρι σήμερα:

“Πώς θα επιβιώσετε;”

και απαντήστε το σε μια παράγραφο 100 λέξεων ή έστω 100 χιλιάδων λέξεων χρησιμοποιώντας όποια γλώσσα θέλετε: ελληνικά, νέα ή αρχαία, αγγλικά, γερμανικά ή γαλλικά, ή ακόμα καλύτερα ζωγραφίστε το αξιοποιώντας τις σχεδιαστικές σας ικανότητες, που και πάλι εμείς σας αναπτύξαμε..

Καλή επιτυχία!

Αγαπητοί Συνάδελφοι...

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΧΝΙΩΤΗ

Ο στόχος για τη δημιουργία κουλτούρας ειρηνικής συνύπαρξης με την Τουρκοκυπριακή κοινότητα διανύει τη 2η σχολική χρονιά. Κατά τη διάρκεια της πρώτης, διάφοροι συνάδελφοι κινήθηκαν ντροπαλά, ενώ κατά τη δεύτερη πύκνωσαν οι εκδηλώσεις, κύρια τώρα που γίνονται συνομιλίες για λύση του Κυπριακού.

Οποιαδήποτε κι αν είναι η έκβαση του Κυπριακού, το γεγονός ότι αποτολμήθηκαν τέτοιες εκδηλώσεις είναι ένα νέο φαινόμενο μέσα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα το οποίο για 50 χρόνια έκανε εκδηλώσεις Ελληνοκεντρικού περιεχομένου οι οποίες ιστορικά εμπόδισαν τη δημιουργία επανενωτικής συνείδησης μεταξύ των δυο κύριων Κυπριακών κοινοτήτων.

Αυτή η αλλαγή η οποία συντελείται πρέπει να εξελιχθεί και να παράξει μια νέα κουλτούρα μέσα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα η οποία θα αποδέχεται τους διαφορετικούς ανθρώπους. Να απομακρυνθούμε επιτέλους από το εθνικιστικό μοντέλο το οποίο

ουσιαστικά έχει καταστρέψει τη ζωή σε πολλές γενιές ΕΚ και ΤΚ, ενισχύοντας συνθήκες πολέμου και εθνικιστικού μίσους.

Καλούμε τους συναδέλφους οι οποίοι θεωρούν την επίλυση του Κυπριακού στη βάση διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας να οργανώσουν στα σχολεία τους εκδηλώσεις προς αυτή την κατεύθυνση. Καταλαβαίνουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν, είτε λόγω των εμποδίων που προβάλλουν οι διάφορες διευθυντικές ομάδες και συνάδελφοι, ακόμα και σύνδεσμοι γονέων όπως επίσης και μέλη φασιστικών οργανώσεων οι οποίοι δρουν μέσα στις μαθητικές κοινότητες.

Οι συνάδελφοι οι οποίοι θέλουν να ενεργοποιηθούν στις διάφορες πόλεις, μπορούν να οργανώσουν συγκεντρώσεις μαζί με άλλους εκπαιδευτικούς πάνω σε οποιοδήποτε θέμα αφορά τον προαναφερθέντα στόχο της σχολικής χρονιάς. Αν οι συνάδελφοι χρειάζονται πληροφορίες από την Πλατφόρμα Εκπαιδευτικών Ενωμένη Κύπρος για ΤΚ ομιλητές π.χ. ως έρθουν σε επαφή με την πλατφόρμα.

Παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής αναμόρφωσης

Τα σχόλια που εκφράζονται πιο κάτω ελπίζουμε ότι θα αποτελέσουν μια εποικοδομητική κριτική επί του νέου αναλυτικού προγράμματος για τη διδασκαλία του μαθήματος της Ιστορίας, το οποίο έδωσε προ ολίγων ημερών στη δημοσιότητα το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού. Στο πλαίσιο ενός δημόσιου και δημοκρατικού διαλόγου οι διαφορετικές απόψεις μπορούν και πρέπει να είναι θεμιτές, εφόσον το τελικό ζητούμενο είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης στον τόπο μας. Ως μάχιμοι εκπαιδευτικοί θα ξεκινήσουμε με την αφήγηση κάποιων πραγματικών περιστατικών από την καθημερινή ζωή στο σχολείο, ενώ οι παρατηρήσεις μας θα αφορούν στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και συγκεκριμένα στο Λύκειο.

Σίγουρα αποτελεί ζητούμενο η αναμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων και είναι ένα από τα προαπαιτούμενα της μεταρρύθμισης και του εκσυγχρονισμού εκπαιδευτικού συστήματος του τόπου μας. Πιστεύουμε ότι οι εργασίες προχωρούν με επιστημονική μεθοδολογία, με χρονοδιαγράμματα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, με όραμα, με σαφείς στόχους και με δημοκρατικές διαδικασίες για τη λήψη απόφασης. Κι όμως σε πολλούς εκπαιδευτικούς αρχίζει να δημιουργείται η εντύπωση πως τίποτε δεν αλλάζει στη περιεχόμενο και στη διδασκαλία του μαθήματος της Ιστορίας (τουλάχιστον στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση). Απαιτείται ουσιαστική αλλαγή κι όπως λέει ο ποιητής για την ελευθερία «θέλει αρετήν και τόλμη», στα εκπαιδευτικά θέματα παρατηρούμε ότι αρετή υπάρχει, το ζητούμενο είναι η τόλμη.

Κάθε πραγματική αλλαγή -γι' αυτούς που τη βιώνουν- εμπεριέχει τα στοιχεία της απώλειας, του άγχους και του αγώνα, και το γεγονός αυτό πρέπει να αναγνωρίζεται ως φυσικό και αναπόφευκτο, σύμφωνα με τον Marris, ενώ και ο Schöen εκφράζει την ίδια ιδέα όταν αναφέρει πως κάθε πραγματική αλλαγή περνά μέσα από τη ζώνη της αβεβαιότητας (Fullan, 2001, σ.σ. 30-31). Ποιοι όμως είναι αυτοί λοιπόν που πραγματικά φοβούνται την αλλαγή στο αναλυτικό πρόγραμμα της Ιστορίας;

Μήπως όσοι εμμένουν στην εθνοκεντρική αφήγηση της Παγκόσμιας και Ευρωπαϊκής Ιστορίας; Η όσοι πιστεύουν ότι οι μαθητές είναι ακόμα ανώριμοι για

μια πολυπρισματική θεώρηση της Ιστορίας, που θα τους έφερνε σε επαφή και με άλλες ερμηνείες των ιστορικών γεγονότων πέρα από τις κυρίαρχες οι οποίες για χρόνια εν είδει κατήχησης έχουν επιβληθεί κατά τη διδασκαλία της Ιστορίας;

Είναι φανερό ότι το θεωρητικό υπόβαθρο, η φιλοσοφία- οι αρχές στην οποία στηρίζεται η εκπόνηση των νέων αναλυτικών ήταν αποδεκτά απ' όλους όσοι συμμετείχαν σε όλες τις επιτροπές εκπόνησης των «νέων» αναλυτικών. Παρ' όλα αυτά παρατηρούμε ότι στην πρόταση που υποβλήθηκε για το μάθημα της Ιστορίας δεν ακολούθησε τις γενικές αρχές του νέου αναλυτικού. Συγκεκριμένα παρατηρούμε ότι:

Δεν παρατηρείται αξιοπρόσεκτη μείωση του όγκου της ύλης.

Η νέα πρόταση ουσιαστικά αντιγράφει το υφιστάμενο αναλυτικό πρόγραμμα.

Εξακολουθεί να ισχύει η λογική της γραμμικής χρονολογικής αφήγησης γεγονότων, κυρίως πολιτικών και πολεμικών εις βάρος της κοινωνικής Ιστορίας και της Ιστορίας του παγκόσμιου πολιτισμού. Ετσι, τα παιδιά ταυτίζουν την Ιστορία με τον πόλεμο και οι πόλεμοι των εθνών καθίστανται η πεμπτούσια της παρουσίας του ανθρώπου στη γη. Ακόμα, με τη λογική αυτή, η πιο ενδιαφέρουσα και σημαντική περίοδος της Ιστορίας της Κύπρου, η περίοδος από το 1878 ως το 1960 και μέχρι σήμερα- γιατί σχετίζεται με τις σημερινές συνθήκες που επικρατούν στον τόπο μας-θα εξακολουθήσει να διδάσκεται στην Γ' Λυκείου στο τέλος της χρονιάς, ως τελευταίο κεφάλαιο, σε μια χρονική στιγμή που το μόνο πράγμα που απασχολεί τους τελειόφοιτους είναι η έξοδός τους από τη μαθητική ζωή, οι Παγκύπριες Εξετάσεις, οι σπουδές, ή η στρατιωτική θητεία.

Εξακολουθεί να ισχύει η λογική της κάλυψης ενός όγκου ύλης όπως καταγράφεται μέσα στο ένα σχολικό βιβλίο. Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες οι σχολικές μονάδες έχουν τη δυνατότητα επιλογής του βιβλίου που θα χρησιμοποιήσουν, χωρίς να ξεφεύγουν από το γενικό πλαίσιο που ισχύει για όλη τη χώρα.

Βέβαια στον τόπο μας απέχουμε πολύ ακόμα από το σημείο αυτό, όμως θα ήταν καλό οι σχολικές μονάδες σταδιακά να αποκτήσουν αυτή τη δυνατότητα, στο

των Αναλυτικών Προγραμμάτων της Ιστορίας στο Λύκειο

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΥΡΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

πλαίσιο μιας περιορισμένης στην αρχή αυτονομίας, η οποία θα σήμαινε αυτόματα τη μετάθεση ενός μεγάλου μέρους της ευθύνης για τη διδασκαλία στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και στις ίδιες τις σχολικές μονάδες, καθώς και την ανάληψη της ευθύνης για τα αποτελέσματα των μαθητών τους. Αντί να επικρίνουν κάποια ακατάλληλα για τους μαθητές τους διδακτικά εγχειρίδια, να επιλέγουν συλλογικά άλλα καταλληλότερα, να επιλέγουν διαφόρων ειδών πηγές μ' έναν έγκαιρο προγραμματισμό. Αυτό μπορεί να εισαχθεί αρχικά σε ορισμένες σχολικές μονάδες, που θα επιδείξουν τον δέοντα ζήλο και σε μια τάξη μόνο. Η επιλογή μπορεί να γίνεται λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του μαθητικού πληθυσμού της μονάδας τους. Έχουμε την ισχυρή πεποίθηση ότι, αν εγκαταλειφθεί η λογική της γραμμικής αφήγησης της Ιστορίας και η λογική του ενός βιβλίου τουλάχιστον σε μια μόνο τάξη μέχρι να αποφασιστεί ο δεκαετής κύκλος σπουδών (δεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση) -εμπόδιο που επικαλείται η Επιτροπή- αυτό θα σημαίνει την εισαγωγή ενός εντελώς νέου τρόπου διδασκαλίας και μάθησης, που είναι, πιστεύουμε, η ουσία μιας μεταρρύθμισης και όχι μια απλή προσθαφαίρεση ύλης ή μετάθεση διδακτικών περιόδων από ένα κεφάλαιο σ' ένα άλλο ή συστάσεις προς τους εκπαιδευτικούς για τη χρήση πολλαπλών πηγών, τις επισκέψεις σε μουσεία κ.λ.π., γιατί όλα αυτά πάνε χρόνια και που τα γνωρίζουμε και που τα συζητάμε μεταξύ μας, αλλά που λίγο τα εφαρμόζουμε, αγκυλωμένοι στην κάλυψη της ύλης και παραδομένοι στην ασφάλεια του μοναδικού βιβλίου 'Ευαγγελίου'. Εάν μειωθεί δραματικά η διδακτέα ύλη και οι σχολικές μονάδες έχουν το δικαίωμα επιλογής μέσα από διάφορους θεματικούς κύκλους-αναφερόμαστε πάντα στο Λύκειο- θα μπορούν να επιλέγουν τους καταλληλότερους για τους μαθητές τους και να εφαρμόσουν όλες εκείνες τις νέες και κυρίως αποδοτικότερες, αλλά και πιο ευχάριστες μεθόδους διδασκαλίας. Ολη η Βυζαντινή περίοδος της Ιστορίας της Κύπρου μπορεί να διδαχτεί μόνο μέσα από το θεματικό κύκλο «Βυζαντινή Τέχνη της Κύπρου» με επισκέψεις σε βυζαντινές εκκλησίες και μουσεία (υπάρχει πλήθος πηγών που μπορούν να αναζητήσουν εκπαιδευτικοί και μαθητές). Οι πόλεμοι των Ελλήνων, που πάντα τους συγχύζουν οι μαθητές μας, μπορούν να ενταχθούν στο θεματικό

κύκλο 'Ιμπεριαλισμός' (Περσική εκστρατεία κατά των Ελλήνων, Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, Οθωμανική Αυτοκρατορία, πόλεμος στο Βιετνάμ κ.ο.κ., με την αποικιοκρατία παράλληλα, σύγχρονη και αρχαία με ένα παγκόσμιο χάρτη (αναφέρουμε κάποια μόνο ενδεικτικά παραδείγματα). Τα γεγονότα, τα αίτια και οι συνέπειες, οι αντιδράσεις των ανθρώπων είναι διαχρονικές, οι μαθητές βλέπουν την Ιστορία στην ολότητά της, ασκούν την κριτική σκέψη, εργάζονται πολυπρισματικά με διάφορες πηγές, κάνουν συγκρίσεις, εντοπίζουν ομοιότητες και διαφορές, αντιλαμβάνονται την ιστορική συνέχεια και την αλλαγή, ξεφεύγοντας επιτέλους από την πλήξη της γραμμικής αφήγησης του ενός μεμονωμένου ιστορικού γεγονότος από το ένα σχολικό εγχειρίδιο. Η ακόμα, πόσο ενδιαφέρον θα είχε για το μαθητή να δουλέψει σε ενότητες όπως η μετεξέλιξη των αρχαίων κοινωνιών της Ανατολ. Μεσογείου, ο θεσμός της δουλείας, η εμφάνιση και εξέλιξη των θρησκειών στις ακτές της Μεσογείου-κοιτίδας θρησκειών δίνοντας έμφαση στην κατανόηση των διαφορών και των ομοιοτήτων τους, γιατί παρουσιάζουν ομοιότητες, θέτοντας έτσι σε εφαρμογή τις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, ή ακόμα η εξέλιξη της κατοικίας των ανθρώπων, της διατροφής, της διασκέδασης και τόσων άλλων δραστηριοτήτων που αφορούν το ανθρώπινο γένος. Εκτός και αν, ως εκπαιδευτικό σύστημα, πιστεύουμε ότι ο ρόλος της διδασκαλίας της Ιστορίας είναι να τονίζει στο μαθητή τη μοναδικότητα του δικού μας λαού σ' αυτόν τον πλανήτη.

Προσωπικά, πιστεύουμε ότι η πρόταση που έχει κατατεθεί από τους Πανεπιστημιακούς για το αναλυτικό πρόγραμμα της Ιστορίας, χρειάζεται να περιλάβει κάποιες ουσιώδεις αλλαγές, κάποιες καινοτομίες, έστω και σε μία τουλάχιστον τάξη σε αρχικό στάδιο, η οποία εισηγούμαστε να είναι η Β' Λυκείου ή η Γ' Λυκείου (κοινού κορμού), ώστε πραγματικά να μπορεί να αποκαλείται μεταρρυθμιστικό μέτρο, γιατί πιστεύουμε ότι πραγματικά η διδασκαλία της Ιστορίας χρειάζεται τομές για να καταλήξει στο ζητούμενο όλων, εκπαιδευτικών, κοινωνίας και πολιτείας, που δεν είναι άλλο από τη μάθηση των μαθητών μας.

Φοβού την κοινή γνώμη

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ο απορριπτισμός αναφορικά με το Κυπριακό και την επανένωση του τόπου έχει διαχρονικότητα, ιστορία και τη δύναμη του στάτους κβο. Μέσω αυτών των ιδιοτήτων, εύκολα καταπιέζει τον αντίλογο και χειραγωγεί την κοινή γνώμη, δημιουργώντας εσωτερικές ανισορροπίες υπέρ της μη λύσης. Πιο συγκεκριμένα, τα ΜΜΕ, μέσω της απορριπτικής τους στάσης και πολλές φορές ως καθρέφτες της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων (δηλαδή διαφόρων κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων), έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν ένα μεγάλο κομμάτι της κοινής γνώμης. Πώς μπορούν λοιπόν να ασκήσουν επιρροή τα απορριπτικά ΜΜΕ, όσο αφορά στην τύχη μιας προτεινόμενης λύσης του Κυπριακού; Γενικότερα, υπάρχει κοινή γνώμη που θα αποφασίσει ορθολογικά σε ένα ενδεχόμενο δημοψήφισμα; Η μήπως, όπως είπε ο Pierre Bourdieu, 'η κοινή γνώμη δεν υπάρχει' (αλλά κατασκευάζεται);

Να σημειωθεί αρχικά ότι η στράτευση των ΜΜΕ έχει δύο παράλληλες διαστάσεις: το περιεχόμενο/ρητορική, (δηλαδή την ποιότητα του λόγου) και τη σημασία/έμφαση που δίδεται σε κάποια είδηση (δηλαδή τον χρόνο ή τον χώρο που αφιερώνεται σε κάτι ή σε κάποιον). Όσον αφορά και στις δύο διαστάσεις της απορριπτικής στράτευσης, ο πραγματικός κίνδυνος ελλοχεύει σε εκείνα τα ΜΜΕ, που δεν τοποθετούνται ευθέως και ιδεολογικά πάνω στη διαιρετική τομή μεταξύ απορριπτισμού/εθνικισμού και ρεαλισμού/αντί-εθνικισμού και ως εκ τούτου διεκδικούν το προφίλ των σοβαρών και αμερόληπτων επαγγελματιών της δημοσιογραφίας (βλ. «Φιλελεύθερος», «Σημερινή», «ΑΝΤ», κ.λπ.). Από την άλλη, ΜΜΕ όπως το «Ποντίκι», η «Ένωση» και η «Μάχη», μάλλον δεν θα επηρεάσουν τους αναποφάσιστους του Κυπριακού ή όσους ενδεχομένως να αλλάξουν την άποψή τους με βάση τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν και ως αποτέλεσμα δεν θα καθορίσουν την τύχη της προσπάθειας λύσης. Οχι μόνο διότι απευθύνονται σε πιο περιορισμένο αριθμητικά ακροατήριο, αλλά και λόγω του αυτοί που τρέφονται από τα δημοσιεύματα και την προπαγάνδα αυτών των ΜΜΕ, είναι εκείνοι που τα συντηρούν ιδεολογικά και που αποτελούν το ήδη υπάρχον ποσοστό άρνησης ενάντια σε οποιοδήποτε δημοψήφισμα για επανένωση του τόπου.

Από τα πιο πάνω και έχοντας ως χρονική περίοδο ανάλυσης την τρέχουσα περίοδο, με αφητηρία την έναρξη των απευθείας διαπραγματεύσεων το 2008, υπάρχουν, μεταξύ άλλων, τα εξής τρανταχτά φαινόμενα/ παραδείγματα χειραγώγησης της κοινής γνώμης προς μια απορριπτική κατεύθυνση, από εκείνα τα ΜΜΕ που διεκδικούν τη σοβαρότητα "της άποψης ανάλογα με τις

περιστάσεις":

1) Τα ΜΜΕ μπορούν να ωραιοποιήσουν την «α» ή «β» πρόταση λύσης, να την απλουστεύσουν στο σημείο όπου δεν διακρίνονται εύκολα τα αρνητικά ή ουτοπικά της σημεία, να την χαρακτηρίσουν με επίθετα που στοχεύουν στην καπηλεία τοπικών ευαισθησιών και να της προσδώσουν την υπόσταση του καρπού σοβαρής και τεκμηριωμένης μελέτης.

Παράδειγμα: Το 'τρανό' βιβλιάριο που κυκλοφόρησε με ορισμένες εφημερίδες πριν λίγους μήνες, με τίτλο το 'Ορθό Ναι', που πέραν από τον παραπλανητικό του τίτλο (π.χ. ορθό για ποιους και με βάση ποια έννοια της δικαιοσύνης;), δεν φέρει την υπογραφή κανενός (παρ' όλο που διεκδικεί επιστημονική χροιά), ούτε προσφέρει οτιδήποτε άλλο εκτός από εθνοκεντρικές, αξιολογικές κρίσεις και επιλεκτικά στοιχεία.

2) Τα ΜΜΕ μπορούν να παρουσιάσουν ως αρνητικές, συγκεκριμένες εξελίξεις στο διεθνές, ή Ευρωπαϊκό επίπεδο, εκφράζοντας έτσι άποψη κατά πόσο το πλαίσιο μέσα στο οποίο λαμβάνουν χώρα οι τρέχουσες διαπραγματεύσεις επιτρέπει καρποφόρο αποτέλεσμα ή όχι.

Παράδειγμα: Κατά τη διάρκεια της περιόδου των διεργασιών των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της μετέπειτα ανακοίνωσής τους, όσον αφορά στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας, οι εφημερίδες «Φιλελεύθερος» και «Σημερινή» δημοσίευσαν δεκάδες άρθρα (ρεπορτάζ, εκ της σύνταξης και γνώμες), που παρέπεμπαν στην απομόνωση της Λευκωσίας και την απουσία κυρώσεων από τα συμπεράσματα και που δαιμονοποιούσαν γενικότερα τα συμπεράσματα. Ταυτόχρονα δεν υπήρξε ουσιαστική ανάλυση ή αναφορά στα επιτεύγματα της κυβέρνησης, ήταν ελλειπής ή απύσχα ή σύγκριση με προηγούμενα συμπεράσματα, δεν αναλύθηκε το ζήτημα της αυστηρότητας πολλών κρατών-μελών της Ε.Ε. απέναντι στην Ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας και η μονομερής δήλωση της Κυπριακής Δημοκρατίας περί παγώματος ουσιαστικά ακόμη έξι κεφαλαίων, αντιμετωπίστηκε ως 'αυτονόητη'.

3) Τα ΜΜΕ μπορούν να παρουσιάσουν δημοσκοπήσεις σε συγκεκριμένα χρονικά σημεία, όπου η κοινή γνώμη ακόμα διαμορφώνεται και ως εκ τούτου να καταπιάνονται με απαντήσεις σε ειδικά διατυπωμένα ερωτήματα αόριστης και αμφιλεγόμενης ερμηνείας που μπορεί να αντιστοιχούν ή να μην αντιστοιχούν σε τάσεις.

Παράδειγμα: Η δημοσίευση των αποτελεσμάτων μιας δημοσκόπησης της «Σημερινής» (10 Ιανουαρίου), με θέμα την εμπιστοσύνη που έχουν οι Τ/Κ στους Ε/Κ, έφερε

ως τίτλο ότι 'το 70% των Τ/Κ σε γενικές γραμμές δεν εμπιστεύεται καθόλου τους Ε/Κ'. Χωρίς να εξηγεί ποιες ήταν οι άλλες επιλογές εκτός από το 'καθόλου' και το 'πάρα πολύ', ποιο και πόσο ήταν το δείγμα και αν ο όρος Ε/Κ αναφέρεται στην πολιτική ηγεσία του τόπου, κάποια κόμματα ή την ίδια την ελληνοκυπριακή νοοτροπία, όσον αφορά στην προοπτική της ειρηνικής συμβίωσης. Στο κάτω-κάτω, ό,τι και να σημαίνει η ερώτηση 'εμπιστεύεστε τους Ε/Κ;', σημασία έχει η υποκειμενικότητα στην ερμηνεία που της δίνει ο κάθε ερωτώμενος.

4) Τα ΜΜΕ μπορούν να διαμορφώνουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο ο «α» ή «β» προσκεκλημένος εκφράζουν απόψεις και αναλύουν θέματα, καλώντας, παραδείγματος χάριν, τέσσερις απορριπτικούς και ένα υπερασπιστή της παρούσας προσπάθειας λύσης. Η ακόμα, συμφωνώντας - μέσω του εκάστοτε δημοσιογράφου - με τον «α» ή «β» προσκεκλημένο, χωρίς να υποβάλουν 'πραγματικές' ερωτήσεις.

Παράδειγμα: Η περίφημη περίπτωση του Τουμάζου Τσελεπή σε μεσημβρινό πρόγραμμα του «ANT1».

5) Τα ΜΜΕ μπορούν να παρουσιάσουν εικόνες από μια γιορτή, μια συλλογική αντίδραση ή μια κινητοποίηση, τροφοδοτώντας συγκεκριμένα συναισθήματα και συνεισφέροντας στη διαιώνισή τους, ενώ ταυτόχρονα να υποβαθμίζουν ή να αγνοούν παντελώς κάποια άλλη κινητοποίηση, που ενδεχομένως να εκφράζει μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού στη δεδομένη στιγμή.

Παράδειγμα: Την επομένη της συνάντησης του Μπαν Κι Μουν με τους ηγέτες των δύο κοινοτήτων, τα πλείστα κανάλια (με πρώτο τον ANT1) αφιέρωσαν περίπου 5/6 λεπτά στο δελτίο ειδήσεων τους για τη διαμαρτυρία που έγινε στον κυκλικό κόμβο κοντά στο αεροδρόμιο Λευκωσίας από 'δεκάδες' μέλη του σωματείου «Αδούλωτη Κερύνεια». Και ενώ την ίδια μέρα, υπήρξε μεγαλύτερη κινητοποίηση και από τις δύο πλευρές του Λήδρα Πάλας, με ιδιαίτερα μαζική συμμετοχή από τους Τ/Κ, την οποία χαιρέτησε και ανέφερε ο Μπαν Κι Μουν, τα ρεπορτάζ για αυτή την εξέλιξη είτε κράτησαν μόνο μερικά δευτερόλεπτα, είτε δεν προβλήθηκαν καθόλου.

6) Μεταδίδοντας τις εξελίξεις και θέσεις της άλλης πλευράς, τα ΜΜΕ μπορούν να αγνοήσουν καθοριστικές και συμβολικές εξελίξεις, θέσεις ή προτάσεις, που παραπέμπουν στο γεγονός ότι και η Τ/Κ πλευρά είναι έτοιμη για συμβιβασμούς και ότι έχει ήδη προβεί σε (κάποιες, έστω λίγες) υποχωρήσεις ή έστω ότι οι προσπάθειες της κυβέρνησης έχουν αποφέρει καρπούς.

Παράδειγμα: Κανένα από τα προαναφερθέντα ΜΜΕ δεν ασχολήθηκε με τις συγκλίσεις στο θέμα της διακυβέρνησης σε σχέση με τις αρχικές Τ/Κ θέσεις. Αγνοήθηκε δηλαδή το γεγονός ότι ο Ταλάτ, μόλις μερικές μέρες μετά που ανακοίνωσε τις γραπτές θέσεις της Τ/Κ

πλευράς προχώρησε σε συμφωνία με τον Χριστόφια επί σειράς θεμάτων στο κεφάλαιο της διακυβέρνησης, που ουσιαστικά αναιρούσαν ένα μεγάλο μέρος των αρχικών του απαιτήσεων. Με άλλα λόγια, μέσα στο δικό τους πλαίσιο, οι νέες θέσεις Ταλάτ εύκολα θα μπορούσαν να θεωρηθούν υποχωρήσεις ή επιτεύγματα της δικής μας πλευράς, με τον ίδιο τρόπο και λογική που θεωρούνται οι προτάσεις της κυβέρνησης Χριστόφια.

Τα πιο πάνω φαινόμενα (μεταξύ εκατοντάδων άλλων) καταδεικνύουν ότι η απορριπτική στράτευση ορισμένων ΜΜΕ δύναται να διαστρεβλώσει την αλήθεια όσον αφορά στο Κυπριακό και μάλιστα σε μια ιδιαίτερα ευαίσθητη φάση στην προσπάθεια επίλυσής του, δημιουργώντας τον κίνδυνο του φανατισμού, του ανιστόρητου σκεπτικισμού και των ελλείψεων στις απαραίτητες πληροφορίες που χρειάζονται για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων εκτιμήσεων απέναντι στην παρούσα προοπτική της επανένωσης. Λαμβανομένου υπόψη ότι αυτές οι εκτιμήσεις θα καθορίσουν το αποτέλεσμα ενός ενδεχόμενου δημοψηφίσματος, οι όποιες προσπάθειες των αντιπροσώπων της πολιτείας για διαπραγμάτευση και συγκλίσεις, πρέπει να συνοδεύονται από την έγκυρη, αξιόπιστη και ακριβή πληροφόρηση. Επειδή αυτό διαφέρει από την κοινωνική πραγματικότητα, απαιτούνται συνεχείς κοινωνικοί και πολιτικοί αγώνες που να αναδεικνύουν την ιστορικά καθορισμένη αλήθεια και που να υπενθυμίζουν ότι η λύση είναι μονόδρομος. Χωρίς να διαγράφεται το εμπόδιο του ιμπεριαλισμού, είναι αδήριτη η ανάγκη να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα της επικίνδυνα απορριπτικής στράτευσης, και κατ' επέκταση να ξεσκεπαστούν αυτοί που συντηρούν την τοπική διάσταση του προβλήματος.

Γειτονιά Φανερωμένης

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΩΙΤΣΑ

Αφησα το αυτοκίνητο λίγα μέτρα μακριά από το σχολείο για να περπατήσω στην Παλιά Λευκωσία και να κατευθυνθώ προς το Σχολείο της Φανερωμένης.

Θα ήθελα πολύ να είχα μαζί μου τη φωτογραφική μηχανή για να απαθανατίσω τις όμορφες γειτονιές με τα διατηρητέα σπίτια και αυτά που έχουν αφεθεί στο χρόνο. Ενωσα ότι η ζωή κυλά με πιο αργούς ρυθμούς παρά σε άλλες περιοχές της πρωτεύουσας και οι άνθρωποι δεν είναι τόσο αγχωμένοι και πιεστικοί. Άνθρωποι από διαφορετικούς πολιτισμούς και κουλτούρες περπατούν στα δρομάκια της πόλης. Σαν να έβλεπα ταινία μιας περασμένης εποχής στην Κύπρο την οποία σε κάποια φάση πάτησαν το stop και μετά έκαναν copy paste τη πολυπολιτισμική κοινωνία της σύγχρονης εποχής. Όλοι γίνονται ένα πλήθος, γηγενείς και άνθρωποι από διαφορετικές φυλές και πολιτισμούς. Ανάμεσα τους και οι τουρίστες που έρχονται να θαυμάσουν τα αξιοθέατα της παλιάς πόλης.

Το προαύλιο του σχολείου είναι δίπλα από την εκκλησία. Χωρίζεται με δύο σκαλιά και πολλά λουλούδια. Είναι ένα επιβλητικό οικοδόμημα που εκφράζει αυστηρότητα. Στο προαύλιο ήταν συγκεντρωμένοι μαθητές και καθηγητές και φωτογραφίζονταν μπροστά από το μουντό αυστηρό οικοδόμημα. Η είσοδος έχει πολλά σκαλιά σε σχήμα ημικυκλίου (σαν αυτά της εκκλησίας). Η πύλη του σχολείου ήταν κλειστή. (την χαρακτηρίζω ως πύλη και όχι ως είσοδο ή πόρτα εξαιτίας της αυστηρής παρουσίας της στο χώρο. Σαν την πύλη σε ένα στρατόπεδο). Δεν μπορούσα να την ανοίξω-ήταν κλειδωμένη. Είναι μεγάλη, ξύλινη πόρτα σε χρώμα γκριζο-μπλε.

Στα δεξιά της εισόδου έχει μια πινακίδα με εικόνες και φωτογραφίες παιδιών από διαφορετικές χώρες που είναι στο σχολείο -κυρίως από το νηπιαγωγείο γιατί εκεί έχει ένα παιδί που κατάγεται από την Αφρική- και από κάτω υπάρχουν πολλές χρωματιστές καρτέλες στις οποίες αναγράφονται λέξεις όπως: ΙΣΟΤΗΤΑ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΗ, ΑΠΟΔΟΧΗ, ΑΓΑΠΗ. Απεικονίζονται παιδιά να παίζουν αγαπημένα, να σχεδιάζουν, να τραγουδούν και να διαβάζουν. Στο βάθος της εισόδου υπήρχε μια άλλη πινακίδα Από μακριά διάβασα τις καρτέλες «ΑΦΡΙΚΗ», «ΡΩΣΣΙΑ», «ΙΤΑΛΙΑ», «ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ» Κάτω από κάθε καρτέλα είχε

1-2 σκονισμένα αντικείμενα που προέρχονταν από τη κάθε χώρα.

Αφού ανέβηκα τις σκάλες συνάντησα τα παιδιά που φοιτούν στο γυμνάσιο παιδιά από διάφορες χώρες στην πλειοψηφία τους παιδιά μεταναστών που ήρθαν στην Κύπρο ψάχνοντας ένα καλύτερο αύριο. Στο σχολείο αυτό τα παιδιά που φοιτούν είναι λίγα σε σύγκριση με τον αριθμό των παιδιών σε άλλα σχολεία. Η διευθύντρια φοβάται ότι το σχολείο θα κλείσει γιατί δεν θα υπάρχουν μαθητές.

Οι Κύπριοι δεν στέλλουν τα παιδιά τους εδώ μου γιατί υπάρχουν παιδιά από άλλες χώρες και φοβούνται ότι το επίπεδο είναι χαμηλό. Ακόμη οι μετανάστες που έχουν αποκτήσει οικονομική άνεση προτιμούν να παίρνουν τα παιδιά τους σε άλλα σχολεία. Ένα από τα πιο ιστορικά σχολεία στην Λευκωσία κινδυνεύει εξαιτίας κάποιων φοβιών που δημιουργούνται να κλείσει. Η ξενοφοβία μας ως λαός είναι κάτι που δεν δικαιολογείται αν σκεφτούμε ότι πριν λίγα χρόνια εμείς ήμασταν που μεταναστεύαμε στο εξωτερικό και η αντιμετώπιση που είχαμε ήταν τελείως διαφορετική από αυτή. Η εποχή μας είναι η εποχή της πολυπολιτισμικότητας. Στο σχολείο της Φανερωμένης μπορεί να δει κανείς σε μικρογραφία την κοινωνία της εποχής μας. Τα παιδιά χωρίς να κάνουν διακρίσεις δημιουργούν φιλίες ανεξάρτητα με την καταγωγή ή την θρησκεία τους.

Πρέπει λοιπόν το παράδειγμα των παιδιών να μας γίνει μάθημα ζωής. Σ ένα πείραμα που κάναμε στο σχολείο τα παιδιά έμαθαν ότι το DNA των ανθρώπων είναι το ίδιο και σε τίποτα δεν διαφέρουν όλα αυτά τους φέρνουν πιο κοντά. Επίσης τα παιδιά γνωρίζουν ότι ο κάθε πολιτισμός έχει κάτι ιδιαίτερο και σημαντικό να μας προσφέρει και να μας βελτιώσει ως λαό και ως ανθρώπους. Εμείς άραγε το γνωρίζουμε αυτό; Εμείς έχουμε μάθει να θαυμάζουμε τους λαούς που έχουν λεφτά και δύναμη δεν είναι έτσι όμως τα πράγματα πολιτισμός δεν σημαίνει εξουσία αλλά ουσία.

Για επικοινωνία: Ευγενία Νικηφόρου, 99372147
tokalemi@spidernet.com.cy
μπλογκ: www.platformaenomenikypros.blogspot.